

ה"ט 52938/05/21 - סמירה יחולוב נגד ויטלי מאגדיק, אורה אושמי

בית משפט השלום בקרית

ה"ט 52938-05-21 יחולוב נ' מאגדוך ואח'
תיק חיצוני:
לפני כבוד השופטת אלוזא זערורה-עבדאלחלים
המבקשת סמירה יחולוב
נגד
המשיבים ויטלי מאגדיק
אורה אושמי

פסק דין

1. לפני בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: "**החוק**") שהוגשה ביום 26.5.21.

2. המבקשת טענה בבקשה כי היא עובדת בדין צפון - מטרונית בתור מפקחת. המשיבים, לגרסתה, עולים למטרונית ואינם משלמים ומזה שנה הם מטרידים את המבקשת, דוחפים אותה ויורקים עליה. המבקשת הגישה תלונה במשטרת ישראל בגין תקיפה וזו הפנתה אותה לבית המשפט למתן צו למניעת הטרדה מאיימת ובהתאם הוגשה הבקשה שלפניי.

3. בתאריך 31.5.21 הגישו המשיבים תגובה בכתב וטענו כי ביום 24.5.21 המבקשת פנתה אליהם ואמרה "המטומטמים האלה". כאשר ביקשו ממנה לדבר עמם בצורה יפה כתנאי להצגת הכרטיסים הגיע פקח נוסף אשר החזיק את המשיב 1 בכוח וצעק תוך שאיים עליו עם גז פלפל. לגרסת המשיבים, הם ירדו בתחנה ואז הפקחית התנפלה על המשיב 2 ופצעה אותה והרביצה לה באיזור הפנים והגוף והפילה אותה על הרצפה כאשר כל הזמן הזה הפקח הנוסף מחזיק את המשיב 1 ומצמיד לו את גז הפלפל לפניו ומאיים שיפגע בראשו. המשיבים טענו כי המשיב 2 היא חולת אפלטניה. המשיב 1, המודע למצבה הרפואי, נבהל כאשר ראה אותה על הרצפה והוא בא לכיוונה בריצה והגן עליה בגופו. המשיבים טענו כי המבקשת והפקח הנוסף פגעו בעבר במשיב בנוכחות אחותו כחודשיים לפני האירוע המתואר בבקשה.

4. בדיון האשר התקיים היום 7.6.21 התייצבה המבקשת בליווי פקח נוסף בשם שקי. במהלך הדיון חזרה המבקשת על טענותיה והגישה לעיון בית המשפט סרטונים אשר תעדו את האירוע לגרסתה. הנ"ל טענה כי המשיבים איימו לרצוח אותה, ובגללם ראתה את המוות בעיניים. עוד טענה כי היא ישנה בסיוע כדורים, זאת בעקבות המכה שקיבלה בראש מהמשיבים. המבקשת הפנתה לסרטון אותו הציגה באמצעות הטלפון הנייד וטענה כי המשיבים דחפו אותה במטרה לגרום למותה. לשאלת בית המשפט, השיבה כי המשיבים אינם מכירים אותה וכי הרקע לסכסוך הוא העובדה כי המשיבים לא משלמים, עולים למטרונית ומאיימים עליה כל הזמן.

המבקשת הגישה לעיון בית המשפט תקליטור עם הסרטונים אשר צולמו ממקום האירוע בתחנת המטרונית.

5. המשיבה 2 טענה לפניי בבכי ותוך שהיא רועדת כי במועד האירוע חזרה מהעבודה עם המשיב 1 ועלו על המטרונית. המבקשת ביקשה מהם כרטיסים ואמרה "הינה שוב שני המטומטמים האלה עוד פעם". לגרסת המשיבה 2, היא סובלת מהתקפי אפילפסיה וחרדות. כאשר החלה המבקשת לצלם אותם בתוך המטרונית, היא הזיזה לה את היד כי יש לה פחד ממצלמות, וכי היא לא אוהבת שמצלמים אותה. המשיבה 2 הכחישה את גרסת המבקשת כי היא משכה למבקשת בשיער ראשונה וטענה כי היא פעלה מתוך הגנה עצמית.

6. המשיב 1 הכחיש את טענות המבקשת כי הוא דחף אותה במטרה להרוג אותה וציין כי עשה כן כדי לברוח וכדי למנוע התקפה נוספת מצדה. הנ"ל טען כי גם הפקח שקי איים עליו שייתן לו כדור בראש, והחזיק אותו בזמן שהמבקשת הרביצה למשיבה 2. באשר לנסיבות אשר גרמו להתרחשות האירוע המשיב 1 טען כי אין המדובר באירוע ראשון. לגרסתו הוא עבד ביוחננוף לפני שנה, ועת היה במטרונית, הפקח שקי ביקש את הכרטיס שלו ועת מסר את הכרטיס אמר לו הפקח שהכרטיס לא תקין. הנ"ל הבהיר לפקח כי ככל הנראה מדובר בטעות שלהם ולא שלו. שקי שאל אותו ליד המבקשת איפה הוא עובד ועת ענה לו שהוא עובד כמנהל ביוחננוף, הפקח אמר לו שאולי הוא מנהל השירותים. המשיב 1 טען כי הבהיר לפקח כי השיחה מוקלטת ואז החל הפקח לתקוף אותו ולהשפירץ עליו גז פלפל. המשיב 1 טען כי אחותו הייתה עדה לאירוע הראשון אשר התרחש לגרסתו בתחנת צבר. בעקבות האירוע הנ"ל התקשר למעסיקים של המבקשת ושל שקי והגיש תלונה אצלם.

7. לעניין האירוע נשוא הבקשה, המשיב 1 הכחיש את טענת המבקשת כי לא שילם עבור הנסיעה. לגרסתו, ביקש להציג את הכרטיס, ואמר כי יציג את הכרטיס לשקי ולא למבקשת. המבקשת שלפה לגרסתו את המצלמה, והחלה לצלם המשיבה 2 אשר נתקפה פחדים. המשיב 1 טען כי ירדו מהמטרונית במטרה לעלות למטרונית אחרת, אך המבקשת ושקי ירדו יחד איתם. שקי תפס אותו והצמיד לו גז פלפל לפניו, ולגרסתו איים שיירה לו כדור בראש. בעת הזו, הבחין המשיב 1 כי המשיבה 2 על הרצפה ובוועטים בה ותוקפים אותה, רץ אליה כדי לעזור לה ולהוציא אותה מזרועותיהם, ודחף את המבקשת כדי לברוח ממנה ומשקי. המשיב 1 טען כי המבקשת ושקי פגעו בו והמשיכו לאיים עליו גם לאחר האירוע, עת קיבל שיחת טלפון ממספר חסום שאיים עליו להתרחק מהמבקשת, אחרת הוא ייפגע (המשיבים הציגו מסמכים רפואיים לעניין מצבה של המשיבה 2 והשמיעו את הקלטת שיחת האיום כלפי המשיב 1 במהלך הדיון).

8. בדיון הנ"ל, העיד לפניי מטעם המבקשת מר אליהו שקי. לפי עדותו, התרחש אירוע קודם בינו ובין המשיב 1 שבמהלכו רצה להוציא גז פלפל, זאת כאשר ניסה המשיב 1 לפתוח בתחנת העשור את ברז החירום. הנ"ל ציין כי באירוע האמור, הוזמנה משטרה בשל התנהלות המשיב 1. באשר לאירוע נשוא הבקשה, הנ"ל טען כי ביקש מהמשיב 1 כי יציג לו כרטיס מתאים במהלך ביקורת כרטיסים. הכרטיס שלו לא היה תקין, שכן הוא מחק את תמונתו, שמו ושרט את הכרטיס. הנ"ל טען כי ביקש מהמשיב 1 כי יחליף את הרב קו והוא סירב, סובב את הראש כלפי המבקשת ואמר לה שהיא "מכירה אותו טוב טוב מיוחננוף". לגרסתו, אירוע התקיפה היה בכוונה תחילה, הכחיש כי היה לו גז פלפל בידיים או כי יצר קשר עם המשיב 1 ואיים עליו.

דין והכרעה:

9. בבואו של בית המשפט להכריע בבקשה על פי הוראות החוק הוא בוחן אם נסיבות המקרה שלפניו, ואם יש בהן מה ללמד על קיומה של "הטרדה מאיימת" כהגדרתה בחוק כדלקמן: **"הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו"**.

10. לא כל "הטרדה" מהווה "הטרדה מאיימת", ועל בית המשפט להיווכח כי מתקיימות נסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בו. (ראו: ה"ט (קר) 43373-12-15 בלס רביב נ' לייבל (30.12.15)).

11. עוד נקבע בפסיקה כי המבחן הוא מבחן אובייקטיבי בעיקרו (ראו: ה"ט (תא) 4381/04/12 קרן גמלאות של עורכי דין בישראל בע"מ נ' עו"ד זהר גרינברג (23.4.12)).

12. לפי הפסיקה, הדרישה לפגיעה בשלוות חייו של הנפגע כוללת אירועים אשר יש בהם כדי לייצר תחושות מתח וחרדה וכדי לפגוע בשגרת החיים התקינה (ראה-ה"ט 39396-03-16 פלוני נ' אלמונית ואח' (27.3.16)).
כן יש צורך בהוכחת ביצוע הטרדה או נקיטת איומים בעבר וכן הוכחת נסיבות הנותנות בסיס להנחה כי אותו אדם יטריד שוב.

13. בית המשפט נדרש לערוך איזון ראוי בין הצורך במניעת הטרדה מאיימת לבין זכויותיו של המשיב לכבוד והגבלה מינמאלית בחירותו. יפים בעניינינו הדברים שנאמרו ב **בר"ע 179/04 נס שובל נ' מרים ניסים** (10.8.20014):

"יודגש כי חוק מניעת הטרדה מאיימת, נחקק לאחר חקיקתו של חוק יסוד, כבוד האדם וחירותו, ויש בו הגבלה לא מעטה על חירות האדם, אשר מבקש הצו רוצה להגבילו. מן הראוי כי הפעלת חוק מניעת הטרדה מאיימת, אשר נתונה לסמכותו של בית המשפט השלום, תיעשה באופן מושכל, כאשר, מצד אחד, תוגשם תכליתו ומטרתו, המגולמת בשמו ובסעיף 1 שבו (שצוטט לעיל בפסקה 16), ומצד שני, יש להיזהר שלא להסחף, יתר על המידה, שכן בכך פוגעים אנו בחירויות היסוד של האדם, ובהן חופש התנועה"

14. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים והתרשמתי מהם בצורה בלתי אמצעית ועיינתי במסמכים שהוגשו לי ובסרטון שהוצג על ידי המבקשת, והקשבתי להקלטה שהשמיע המשיב 1 במעמד הדיון, שוכנעתי כי יש מקום למתן צו כמבוקש.

15. עיון בסרטון שהוצג על ידי המבקשת מלמד כי הסרטון מתעד משתי מצלמות שונות את האירוע, רק לאחר יציאת המבקשת, המשיבים ומר שקי מהמטרונית אל הרציף בתחנה. עם צאתם מהמטרונית המשיב 1 מכסה את פניו עם הידיים וממשיך לנהל שיחה אשר נחזית להיות עימות עם מר שקי. במקביל אליהם ובמרחק לא רב, עומדת המבקשת והמשיבה 2. בשלב מסוים, כאשר השניים ממשיכים להתווכח ולדחוף האחד את השני בידיים, המשיבה

2 נחזית לדחוף דחיפה קלה את המבקשת ולברוח מהמקום. המבקשת רודפת אחריה, מושכת בשערותיה והשתיים מתחילות לדחוף ולהכות אחת את השנייה. בשלב מסוים, המשיב 1 רץ לכיוון השתיים ומתערב אדם זר נוסף עם חולצה לבנה אשר מפריד בין הצדדים באופן שבו נחזה כי האירוע הסתיים. המשיבים ממשיכים לדרכם ומתרחקים מהמקום, המבקשת עומדת עם הגב אל המשיבים ובשלב מסוים, חוזר המשיב 1 בריצה למקום ועם כל הכוח, דוחף את המבקשת אשר הייתה עם הגב אליו ולא שמה לב אליו, בחוזקה והיא נופלת מיד על פניה. המשיב 1 נמלט מהמקום לכיוון המשיבה 2.

16. טענות הצדדים באשר להתנהלות קודמת אשר הביאה לריב שהתרחש בין הצדדים, איננה בידיעת בית המשפט ואין בפני תיעוד אשר יש בו בכדי לאשר את גרסת המבקשת אל מול גרסת המשיבים. אציין כי עם צאת הצדדים מהמטרונית, שני הצדדים נהגו באלימות צד כלפי משנהו, על פניו על רקע סערת הרגשות שהתעוררה במהלך הנסיעה ותוארה על ידי הצדדים כפי שתוארה בפרוטוקול ועליה הרחבתי לעיל.

17. עם סיום האירוע, חזר המשיב 1 למקום, ניצל את העובדה כי המבקשת הייתה עם הגב אליו ועם כל הכוח, דחף אותה דחיפה חזקה מתוך מטרה לפגוע. גרסת המשיב 1 כפי שהועלתה בדיון כי לא התכוון לפגוע במבקשת ופעל מתוך הגנה עצמית, איננה מתיישבת עם הסרטון שמלמד כי פעולותיו הפוגעניות של המשיב 1 כלפי המבקשת נעשו לאחר סיום כל האירוע בין הצדדים ובכוונה תחילה.

18. אציין כי על אף טענות המשיבים כי המשיבה 2 סובלת משלל בעיות רפואיות, הגם שעיינתי במסמכים הרפואיים התומכים בטענות אלה, התנהלות המשיבה 2 במהלך האירוע כפי שעולה בסרטון איננה מלמדת כי חששה או פחדה מהמבקשת.

19. בנסיבות אלה, ניתן בזאת צו האוסר על המשיבים כדלקמן:

- א. להטריד את המבקשת בכל דרך ובכל מקום, לרבות בביתה ובמקום עבודתה, ולהתקרב מרחק 25 מטר מהמבקשת, מביתה או ממקום עבודתה.
- ב. לאיים על המבקשת בכל דרך, בין ישירות ובין באמצעות אנשים אחרים.
- ג. לבלוש אחר המבקשת, לארוב לה, להתחקות אחר תנועותיה ומעשיה, או לפגוע בפרטיותה בכל דרך אחרת.
- ד. ליצור עם המבקשת כל קשר בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר (כולל מדיה דיגיטלית- פייסבוק, אינסטגרם וכו').

20. האיסור כמפורט בסעיף 19 לעיל יחול על המשיבים, בין כלפי המבקשת ובין כלפי אדם אחר הקרוב אליה, בין במפורש ובין במשתמע, בין במישרין ובין בעקיפין.

21. הצו לעיל יעמוד בתוקף משך 6 חודשים מהיום.

22. משנאמרו הדברים לעיל ועל אף חומרת מעשי המשיבים כלפי המבקשת, אציין כי התנהלות המבקשת בפני עצמה כפי שזו עולה מהסרטון, אף היא מלמדת על אלימות כלפי המשיבים, גם כאשר לטענתה עשתה כן בשל הגנה עצמית. התגובה האגרסיבית של המבקשת כלפי המשיבה 2 למה שנחזה להיות דחיפה קלה או נגיעה בגופה, אינה פרופורציונלית.

23. עוד, אינני מתעלמת גם מטענת המשיב 1 אשר השמיע לבית המשפט הקלטה לפיה בעקבות האירוע, קיבל פניות לפגיעה בגופו, הגם שאותו משיב 1 קילל את המתקשר והשיב לו אף הוא באיומים נגדיים.

24. **לאור האמור, אני אוסרת על המבקשת ליצור כל קשר עם המשיבים בטלפון ו/או בכל דרך אחרת, במישרין או בעקיפין, או באמצעות צדדי ג', משך 6 חודשים מהיום.**

25. אין צו להוצאות.

26. המזכירות תעביר העתק פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.

ניתן היום, כ"ח סיוון תשפ"א, 08 יוני 2021, בהעדר הצדדים.